

Sygn. akt VI U 57/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: sędzia Bartosz Szałas

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2023 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym na podstawie art. 148¹ § 1 k.p.c.

sprawy z odwołania M. G. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 2 grudnia 2022 roku, znak: 450000/603/2022/ZAS-1

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o świadczenie rehabilitacyjne

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 2 grudnia 2022 roku, znak: 450000/603/2022/ZAS-1 w ten sposób, że przyznaje odwołującemu się M. G. (1) prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 3 czerwca 2022 roku do 31 lipca 2022 roku;

zasądza na rzecz odwołującego się M. G. (1) od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. kwotę 360,00 zł (słownie: trzysta sześćdziesiąt złotych 00/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI U 57/23

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 grudnia 2022 roku, znak: 450000/603/2022/ZAS-1, Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił ubezpieczonemu M. G. (1) prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 3 czerwca 2022 roku. W uzasadnieniu tej decyzji ZUS podał, że stan zdrowia ubezpieczonego nie uzasadnia przyznania mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

(decyzja ZUS z dnia 02.12.2022r. – akta organu rentowego)

Od powyższej decyzji M. G. (1) wniósł odwołanie, wnosząc o przyznanie mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego od 2 czerwca do 31 lipca 2022 roku oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu odwołania odwołujący się wskazał, że po dniu 3 czerwca 2022 roku nadal był niezdolny do pracy do 31 lipca 2022 roku, a następnie wrócił do pracy.

(odwołanie – k. 1 – 4)

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie w całości, powtarzając argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 19 – 19 verte)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący się M. G. (1) wyczerpał okres zasiłkowy z dniem 2 czerwca 2022 roku. Po tym dniu odwołujący się był nadal niezdolny do pracy z przyczyn psychiatrycznych – utrzymywały się u niego zaburzenia snu, koncentracji, obniżony nastrój, drażliwość. Przesłanki dla przyznania mu świadczenia rehabilitacyjnego trwały w okresie od 3 czerwca 2022 roku do 31 lipca 2022 roku.

(dowód: opinia biegłego z zakresu psychiatrii – k. 36 – 39)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazany wyżej dowód z opinii biegłego z zakresu psychiatrii. Sąd oparł się całkowicie na wnioskach zawartych w tej opinii, są one bowiem logiczne i są poprzedzone fachowym wywodem biegłego. Sąd miał również na uwadze, że żadna ze stron nie kwestionowała opinii i jej wniosków, w których biegły kategorycznie i jednoznacznie wskazał, że przesłanki medyczne do przyznania świadczenia rehabilitacyjnego były spełnione u odwołującego się w okresie od 3 czerwca 2022 roku do 31 lipca 2022 roku. Wobec braku zastrzeżeń do opinii, a jednocześnie wobec zgodności jej wniosków ze stanowiskiem odwołującego się, Sąd pominął dowód z opinii biegłego psychologa, jako zmierzający jedynie do przedłużenia postępowania i mający wykazać fakt udowodniony zgodnie z twierdzeniem odwołującego się.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest odwołanie M. G. (1) od decyzji odmawiającej mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2022r., poz. 1732; dalej też jako: ustawa zasiłkowa) świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy; świadczenie rehabilitacyjne przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy.

W niniejszej sprawie Sąd, w oparciu o opinię biegłego z zakresu psychiatrii, niekwestionowaną przez strony, ustalił, że odwołujący się M. G. (2) był niezdolny do pracy w okresie od 3 czerwca 2022 roku do 31 lipca 2022 roku. Jednocześnie skoro odzyskał on po tym okresie zdolność do pracy, to tym samym jest spełniona przesłanka pozytywnego rokowania. Spełnione są więc w jego przypadku obie przesłanki przyznania prawa do świadczenia rehabilitacyjnego z art. 18 ust. 1 ustawy zasiłkowej. Również okres, na jaki miałby mieć przyznane to świadczenie mieści się w ramach z art. 18 ust. 2 tej ustawy. Tym samym Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał odwołującemu się M. G. (1) prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 3 czerwca 2022 roku do 31 lipca 2022 roku.

W przedmiocie kosztów postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 KPC oraz §9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015r., poz. 1800, ze zm.), zasądzając na rzecz odwołującego się od organu rentowego kwotę 360,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, czyli dwukrotność stawki minimalnej. Sąd miał bowiem na uwadze, że stawka minimalna w drastyczny sposób odbiega od realiów rynkowych, stąd też, aby zwrot kosztów dla strony wygrywającej nie był jedynie iluzoryczny Sąd zasądził podwójną stawkę.